

Ἰλαρίωνος Μοναχοῦ

Κανὼν εἰς τὸν Ἅγιον νεομάρτυρα Θεόδωρον

Ἦχος πλ.δ'

Ἅγιον Ὄρος

2018

Κανὼν εἰς τὸν Ἅγιον νεομάρτυρα
Θεόδωρον, τὸν ἐν Ῥέν-κιοῖ, καὶ ἐν
Δαρδανελίοις ἀθλήσαντα, οὗ ἡ
ἀκροστιχίς, «Θεόδωρον τὸν νεομάρτυρα
μέλπω Ἰλαρίων». Ἦχος πλ.δ'

Ωιδὴ Α' Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Θεὲ τῶν ὅλων τὴν σὴν, χάριν δίδου μοι, ἡ
Παναγία Τριάς, Πάτερ Λόγε Πνεῦμα.
ἐλομένῳ ἄσμασι, τοῦ Θεοδώρου μάρτυρος,
τὰ παλαιόματα μέλψαι, καὶ τοὺς ἀγῶνας οὓς
ἤνυσε, χάριτι τῇ σῇ δυναμούμενος.

Ἐπὶ τῆς γῆς τῆς Τρωϊκῆς ὁ ἔνδοξος,
ὥσπερ τις θεῖος βλαστός, γεννητόρων ἔφυ,
εὐσεβείας πλούτῳ τε, κομῶντας καὶ τοῖς
ἵχνεσι, τούτων βαίνων ἐδείχθη, τῶν
δεομένων ἀντίληψις, καὶ Χριστοῦ μαρτύρων
πανάριστος.

Ὁλοσχερῶς τὴν σὴν ἐλπίδα θέμενος,
πρὸς τὸν τῶν ὅλων Θεόν, μετανάστης
μάρτυς, τῆς πατρίδος γέγονας, καὶ
Ἑλλησπόντου ᾤκησας, τὴν αὐχοῦσάν σοι
πόλιν, ἐν ἧ σορὸς ἡ τιμία σου, κεῖται τοῖς
πιστοῖς χάριν βρύουσα.

Θεοτοκίον

Δέσποινα πάντων ὁρατῶν κτισμάτων τε,
καὶ ἀοράτων ὁμοῦ, χάριν σὴν εὐσπλάγχνως,
ἐφ' ἡμᾶς κατάπεμψον, ὅπως τῇ μεσιτείᾳ σου,

Κανὼν εἰς τὸν Ἅγιον νεομάρτυρα Θεόδωρον, Ἦχος πλ.δ'

τὰ ἐφύμνια μέλψαι, ἀξιοχρέως τῷ μάρτυρι,
τῷ νεοφανεῖ δυνησόμεθα.

Ὡιδὴ Γ' Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ὡσεὶ ἀσπίδων δολεράς, βολὰς ἐξέκλινας
μάρτυς, τῶν ἀπίστων εὐθαρσῶς καὶ
πανσόφως, καὶ γὰρ εἶχες τὸν Χριστόν,
λαλοῦντά σοι Θεόδωρε, ἐν τῇ καρδίᾳ λόγους,
σωτηριώδεις θεόπνευστε.

Ῥώμην δεχόμενος νοσῶν, ἐξ ὕψους τῶν
ἐναντίων, φληναφίας τῶν ἰάσεων μάρτυς,
ἀπεβάλου καὶ γὰρ σύ, ἐν τῷ Σωτῆρι ἤλπισας,
τῷ τῆς ζωῆς Δεσπότη, καὶ τοῦ θανάτου
τρισόλβιε.

Ὁ τοῦ Θεοῦ τῶν δωρεῶν, ἐπωνυμήσας
θεόφρον, τῷ Δεσπότη τῶν ἀπάντων ὡς
δῶρον, προσηνέχθης ἱερόν, σφαγιασθεὶς
Θεόδωρε, ὃν ἐκδυσώπει μάκαρ, ὑπὲρ τῶν
πίστει ὑμνούντων σε.

Θεοτοκίον

Νεομαρτύρων ἡ πληθὺς, τὸν ὑπὸ σοῦ
γεννηθέντα, Θεὸν Λόγον ἀνεκήρυξε Κόρη,
τὴν σὴν ἄμαχον ἰσχύν, ἐν τῷ σταδίῳ ἔχουσα,
τὸν ἐκ τῆς Ἁγᾶς γόνων, τὰς παρατάξεις
κατέβαλε.

Ὡιδὴ Δ' Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῶν ἀπίστων ἀπήμβλυνας,
μηχανοραφίας τε καὶ τὰ ἔνεδρα, τοῦ Θεοῦ

ἐνδυναμοῦντός σε, καὶ ἐδείχθης μάρτυς
γενναιότατος.

Ὁλοψύχως προσέδραμες, ἐν σταδίῳ
μάκαρ τοῦ μαρτυρίου σου, τὴν ἐξ ὕψους
ἐκδεχόμενος, τοῦ Σωτῆρος πάντων τὴν
βοήθειαν.

Νέον ἄστρον λαμπρότατον, τῷ τῆς
Ἐκκλησίας στερεώματι, ἀνεδείχθης τὴν
σκοτόμαιναν, δεινῆς ἀσεβείας λύων ἔνδοξε.

Θεοτοκίον

Νοσημάτων Πανάχραντε, ἱατρεῖον
ἄμισθον ἐπιστάμενοι, τῷ ναῷ σου
καταφεύγομεν, οἱ σὲ Θεοτόκον
καταγγέλοντες.

Ὡιδὴ Ε' Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἐπὶ βήματος ἔστης, τῶν ἀσεβῶν ἔνδοξε
μάρτυς πανόλβιε, καὶ Θεὸν τῶν ὅλων, τὸν
Χριστὸν καὶ Σωτῆρα καθωμολόγησας,
κολακείας τούτων, καὶ ἀπειλὰς
ἀνδρειοφρόνως, ἀπεσείσω παμμάκαρ
Θεόδωρε.

Ὁ τὴν γῆν στερεώσας, πανσθενουργῷ
νεύματι Χριστὸς ὁ Κύριος, καὶ τὸν οὐρανὸν
ὥσεί δέσρην ἀνατεινόμενος, καὶ σὲ
στεφανίτην τῷ ἐπ' αὐτῷ ἔνδοξον μάκαρ,
ἡλπικότι θεόφρον ἀνέδειξε.

Κανὼν εἰς τὸν Ἅγιον νεομάρτυρα Θεόδωρον, Ἦχος πλ.δ'

Μὴ ἐνδίδων τοῖς πόνοις, καὶ ἀπειλαῖς
κέκλεισαι μάρτυς Θεόδωρε, ἐν δεσμωτηρίῳ,
καὶ ἐν ξύλῳ διαστρεβλούμενος, φῶς
περιαστράπτει, σὲ ἐπουράνιον τρισμάκαρ,
τῶν δεινῶν κολάσεων παρακλητήριον.

Θεοτοκίον

Ἀνυμνοῦμέν σε Κόρη, τὴν ἐπὶ γῆν
τέξασαν Χριστὸν τὸν Κύριον, ἄνευθεν
ὠδίνων, μητρικῶν ὃν δυσώπει θεόνυμφε, τῶν
καινολογούντων ἡμᾶς λυτρώσασθαι ἐκ
μώμου, ὀρθοδόξων ῥυπαίνοντος σύστημα.

Ωιδὴ ΣΤ' Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ῥεόντων καταφρονῶν, τῶν ἀθανάτων
ἐπόθησας, καὶ σεαυτὸν τῷ Χριστῷ, θείον
όλοκάρπωμα, ἀθλητὰ προσήγαγες,
ἐκτμηθεὶς τὴν κάραν, παναοίδιμε Θεόδωρε.

Τυράννων τὰς ἀπειλάς, καὶ τὰς
βασάνους ὑπέφερες, διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν,
μηδόλως πτοούμενος, καὶ γὰρ σὺ ἐκέκτησο,
τοῦτον ἐν καρδίᾳ, νοερῶς ἐνδυναμούμενος.

Ὑμνήσωμεν εὐσεβῶς, πιστοὶ τὴν μίαν
Θεότητα, Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ Πνεῦμα
τὸ Ἅγιον, ὑπὲρ ἧς καὶ ἤθλησεν, ὁ γενναῖος
μάρτυς, ὁ πανένδοξος Θεόδωρος.

Θεοτοκίον

Ῥυσθείημεν διὰ σοῦ, Παρθενομήτορ τῶν
θλίψεων, προσγινομένων ἡμῖν, δεινῆς ἐξ
αἰρέσεως, καινόφωνον σύστημα, ἐξ ὀθνείας
δόξης, τῶν γλωσσάλγων συνονθύλευμα.

Ὡιδὴ Ζ' Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἀπράκτους ἀπέδειξας, μηχανουργίας
τῶν ἀσεβούντων ἀεὶ, καὶ πρὸς θείους
ἀγῶνας, ὑπήχθης μάκαρ ἀγαλλομένῳ ποδί,
καὶ ὡς οἱ παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ ὑπέψαλλες,
εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μαρτύρων στρατεύμασι, ἐν οὐρανοῖς
ἀγάλλῃ συνών, ἐν φωτὶ μετ' Ἀγγέλων,
πεφοινιγμένη στολῇ, τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ
ψάλλεις γηθόμενος, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ἐώας ἐξέλαμψας, πιστοὺς φωτίζων
ὥσπερ ἀστὴρ φαεινός, τὰς ἰάσεις παρέχων,
τοῖς σοὶ προστρέχουσι μάρτυς Θεόδωρε, καὶ
μετὰ πόθου ἀεὶ κραυγάζοντας, εὐλογητὸς ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Λυχνίαν πολύφωτον, καὶ θρόνον θεῖον
τοῦ Παντοκράτορος, οἱ πιστοὶ σὲ Παρθένε
γινώσκομέν σε εὐλογημένη σεμνή, καὶ
ἀγαλλόμενοι ἅπαντες ψάλλομεν,
εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας Ἀγνή.

Ὡιδὴ Η' Ἑπταπλασίως κάμινον.

Κανὼν εἰς τὸν Ἅγιον νεομάρτυρα Θεόδωρον, Ἦχος πλ.δ'

Περιχαρῶς τὴν μνήμην σου, ἐκτελοῦντες
Θεόδωρε, κλεινὲ νεομάρτυς, ἐν τῷ οἴκῳ
σήμερον, Ἀγνῆς τῆς θεόπαιδος, γεραίροντες
ἐν ἄσμασι, τῷ Παμβασίλει, καὶ στεφοδότῃ
βοῶντες, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς
ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ὡς τις ἀδάμας ἔνδοξε, ταῖς βασάνοις
ὠμίλησας, καὶ θυσία ἤχθης, ἐκτομῇ τῆς
κάρας σου, καὶ στέφει κεκόσμησαι, τοῦ
μαρτυρίου παρὰ Χριστοῦ, ὃν νῦν καὶ ἡμεῖς,
δοξολογοῦντες βοῶμεν, παράσχου
πανοικτίρμον, τοῖς σοῖς δούλοις τὸ σθένος,
πιστῶς τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐμμένειν εἰς αἰῶνας.

Ἱερωτάτοις ἄσμασι, τὴν πανέορτον
στέψωμεν, μνήμην τοῦ ἐνδόξου, ἀθλητοῦ καὶ
μάρτυρος, Πατέρα δοξάζοντες, σὺν τῷ Υἱῷ
καὶ Πνεύματι, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ
τῶν ἀπάντων, ὃν παῖδες εὐλογοῦσι, τῶν
όσιων τε δῆμοι, ἀπαύστως ἀνυμνοῦσιν, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Λελαμπρυσμένη πέφηνας, Παναγία
Μητρόθεε, Δέσποινα τοῦ κόσμου τῶν
μαρτύρων ἔρρισμα, ὑμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε,
τῆς τυραννίδος τῶν πειρασμῶν, λύτρωσαι
Ἀγνή, τοὺς σὲ πιστῶς ἐκβοῶντας, τὸ χαῖρε
τοῦ Ἀγγέλου, ᾧ Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος
Μαρία, ἐκ σῆς νηδύος ᾤφθη.

Ἦτις ἡ Θ' Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἀξίωσον τοὺς πίστει εὐλικρινεῖ,
εὐφημοῦντάς σε μάκαρ Θεόδωρε, τὸν ἐπὶ
γῆς, διάυλον τελέσαι θεοπρεπῶς, καὶ τῆς
μελλούσης Ἁγίε, τῆς ἀδιαπτώτου ἐπιτυχεῖν,
ζωῆς αἰὲν πρεσβεύων, μετὰ τοῦ Γεωργίου,
πανευκλεοῦς μεγαλομάρτυρος.

Ῥανάτωσαν τὰ ὄρη τὸν γλυκασμόν, οἱ
βουνοὶ ἀγαλλίασιν δότωσαν, δαβιτικῶς, ἡ
τοῦ ἀθλοφόρου θεία σορός, τοῦ πανενδόξου
μάρτυρος, εὐωδίαν ὄντως πνευματικὴν,
ἐξαίρουσα τὰς νόσους, σωμάτων
πυρεσσόντων, καὶ ψυχῶν τοὺς ῥύπους
πάντοτε.

Ἰδοὺ σοὶ νεομάρτυς πανευλαβῶς, γόνυ
κλίνομεν ἅπαντες πόθῳ τε ἀδελφικῶ, καὶ
κατασπαζόμεθα τὸ σεπτόν, τοῦ σεβασμίου
σκήνους σου, Λεῖψανον τὸ θεῖον καὶ ἱερόν, τὸ
τεθησαυρισμένον, ἐν τῇ ἐνταῦθα Σκήτη,
Ὅρους Ἁγίου τοῦ Ἀθωνος.

ὦ βάθος πλούτου γνώσεως τοῦ Θεοῦ,
καὶ σοφίας τῆς ἄνω ὡς ἔφησε τῆς ἐκλογῆς,
σκεῦος τὸ θεόπνευστον ἀληθῶς, τῶν
ἀπράτων ἅπασα, κτίσις ἀνυμνεῖ σε καὶ
όρατῶν, τὸν Ἀναρχὸν Πατέρα, Υἱόν τε καὶ τὸ
Πνεῦμα, τὴν μίαν φύσιν καὶ Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Κανὼν εἰς τὸν Ἅγιον νεομάρτυρα Θεόδωρον, Ἦχος πλ.δ'

Νοσῶν Παρθένε νόσον τὴν χαλεπὴν,
σὺν τῷ θείῳ Χριστοῦ νεομάρτυρι, θείων
κάμοι, σπλάγχνα ἐπιδείξατε οἰκτιρμῶν, τῷ
Ἰησοῦ πρεσβεύοντες, τοῦ ἐλεηθῆναί με
δωρεάν, εὐχῆς τῆς σωτηρίου, ἀντέχειν διὰ
βίου, καὶ τῆς ἐξόδου τὰ ἐνθύμια.